

868

ZARZĄDZENIE Nr 119 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 16 lipca 1951 r.

w sprawie tymczasowej tabeli stanowisk oraz dodatków funkcyjnych i służbowych dla pracowników w dziale Ministerstwa Kolei.

Na podstawie § 4 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie ustalenia stanowisk służbowych i zaszeregowania do grup uposażenia pracowników państwowych, podlegających ustawie o państwowej służbie cywilnej, oraz pracowników samorządowych (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 92) oraz § 18 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dodatków funkcyjnych i służbowych dla pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 94 i Nr 53, poz. 406) zarządza się, co następuje :

1. Zezwala się na utworzenie w dziale Ministerstwa Kolei stanowisk, wymienionych w załączniku Nr 1, do czasu uwzględnienia ich w ogólnej tabeli stanowisk.
2. Pracownikom, wymienionym w załączniku Nr 2, przyznaje się dodatki funkcyjne bądź służbowe według stawek w nim określonych.
3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1951 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik Nr 1 do zarządzenia
Nr 119 Prezesa Rady Ministrów
z dnia 16 lipca 1951 r. (poz. 868).

TABELA STANOWISK W MINISTERSTWIE KOLEI.

Kolej- ność	Stanowisko służbowe (tytuł)	Grupa uposażenia miesięcznego	Kolej- ność	Stanowisko służbowe (tytuł)	Grupa uposażenia miesięcznego
Biuro Turystyki					
1.	Dyrektor biura	II — I	8.	Kreślarz	X — VII
2.	Wicedyrektor biura	III — II	9.	Sekretarz (administracyjny, rachunkowy, techniczny)	X — VIII
3.	Naczelnik wydziału, starszy radca do spraw	V — III	10.	Starszy rejestrator, starszy kancelista	IX — VIII
4.	Inspektor, radca	VI — V	11.	Maszynistka	XI — VIII
5.	Młodszy inspektor, referendarz	VIII — VI	12.	Rachmistrz, rejestrator, kancelista	XI — IX
6.	Starsza maszynistka	VIII — VII	13.	Starszy woźny	X — IX
7.	Podreferendarz, starszy rachmistrz	IX — VII	14.	Woźny	XI — X
			15.	Młodszy woźny	XII — XI

Załącznik Nr 2 do zarządzenia
Nr 119 Prezesa Rady Ministrów
z dnia 16 lipca 1951 r. (poz. 868).

Dodatki funkcyjne w Ministerstwie Kolei

Dyrektor biura	stawka 1
Wicedyrektor biura	„ 2
Naczelnik wydziału	„ 3
Starszy radca do spraw	„ 4 lub 3
Inspektor	„ 4

Dodatki służbowe w Ministerstwie Kolei

Kierownik referatu, radca	stawka a
Młodszy inspektor, podreferendarz samodzielnie referujący	„ b

869

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 7 lipca 1951 r.

w sprawie określenia organów właściwych do przyjmowania i oceniania pracowniczych wynalazków, udoskończeń technicznych i usprawnień i do rozstrzygnięcia sporów o wysokość wynagrodzenia za te wynalazki, udoskonalenia techniczne i usprawnienia, jak również trybu postępowania tych organów.

Na podstawie art. 16 ust. 1 dekretu z dnia 12 października 1950 r. o wynalazczości pracowniczey (Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 428) zarządza się, co następuje:

D Z I A Ł I.

Przepisy wstępne.

§ 1. 1. Artykuły, powołane w niniejszym zarządzeniu bez bliższego określenia, oznaczają artykuły dekretu

z dnia 12 października 1950 r. o wynalazczości pracowniczey (Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 428).

2. Powołane w niniejszym zarządzeniu przepisy o wynagradzaniu wynalazczości pracowniczey oznaczają uchwałę Nr 291 Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 1951 r. w sprawie wynagradzania twórców pracowniczych wynalazków, udoskończeń technicznych i usprawnień (Monitor Polski Nr A-36, poz. 446).

3. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu jest mowa:
- 1) o ministrach i ministerstwach — rozumie się przez to również kierowników centralnych urzędów i centralne urzędy;
  - 2) o departamentach techniki — rozumie się przez to departamenty techniki w ministerstwach lub inne odpowiednie jednostki;
  - 3) o centralnych zarządach — rozumie się przez to centralne zarządy wchodzące w skład ministerstw lub inne jednostki równorzędne;
  - 4) o projekcie bez bliższego określenia — należy przez to rozumieć projekt pracowniczego wynalazku, udoskonalenia technicznego lub usprawnienia.

D Z I A Ł II.

Organy właściwe do kierowania ruchem wynalazczości pracowniczey oraz do przyjmowania zgłoszeń pracownicznych wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień.

§ 2. Organami właściwymi do kierowania ruchem wynalazczości pracowniczey oraz do przyjmowania zgłoszeń pracownicznych wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień są komórki wynalazczości.

§ 3. Komórki wynalazczości powinny być utworzone w myśl następujących zasad:

- 1) w zakładach pracy :
  - a) w małych zakładach pracy należy utworzyć jednoosobowe stanowiska pracy techników do spraw wynalazczości; technikom do spraw wynalazczości mogą być powierzone dodatkowe funkcje;
  - b) w pozostałych zakładach pracy należy utworzyć — w zależności od wielkości zakładu i przedmiotu jego działania — jednoosobowe lub wieloosobowe stanowiska pracy techników do spraw wynalazczości i inżynierów do spraw wynalazczości, którzy powoływani będą wyłącznie do pełnienia tych funkcji;
  - c) w zakładach pracy o rozległym wachlarzu produkcji i dużej ilości problemów technicznych należy utworzyć sekcje wynalazczości;
- 2) w centralnych zarządach należy utworzyć wieloosobowe stanowiska pracy inżynierów do spraw wynalazczości, którzy powoływani będą wyłącznie do pełnienia tych funkcji, lub sekcje wynalazczości;
- 3) w departamentach techniki należy utworzyć wydziały wynalazczości.

§ 4. Komórki wynalazczości w zakładach pracy znajdują się w pionie głównego inżyniera i są mu bezpośrednio podporządkowane. Komórki wynalazczości w centralnych zarządach znajdują się w pionie naczelnego inżyniera i są mu bezpośrednio podporządkowane.

§ 5. 1. Do zakresu działania komórek wynalazczości w zakładach pracy należy:

- 1) planowe kierowanie ruchem wynalazczości pracowniczey na terenie zakładu pracy — drogą planowego opracowywania i aktualizowania tematów wynalazczości pracowniczey, organizowania konkursów na rozwiązanie ważniejszych zadań z zakresu wynalazczości pracowniczey, organizowania wystaw, narad, wymiany doświadczeń, odczytów itp.;
- 2) sprawowanie stałej opieki nad rozwojem wynalazczości pracowniczey i propagowanie tej wynalazczości na terenie zakładu pracy;
- 3) przyjmowanie zgłoszeń pracownicznych wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień;

- 4) wykonywanie czynności przygotowawczych przed złożeniem projektu do oceny przez komisję wynalazczości i przedkładanie projektów pod obrady komisji;
- 5) współpraca z właściwymi komórkami organizacyjnymi przy opracowywaniu planów przeprowadzenia prób i planów wykorzystania projektów oraz kontrola wykonania tych planów;
- 6) zawiadamianie nadrzędnych jednostek o przyjętych do wykorzystania projektach ważnych dla poszczególnych gałęzi gospodarki narodowej;
- 7) współpraca z klubami techniki i racjonalizacji w dążeniu do umasowienia ruchu wynalazczości pracowniczey;
- 8) prowadzenie sprawozdawczości w zakresie wynalazczości pracowniczey według wzorów ustalonych przez Państwową Komisję Planowania Gospodarczego (PKPG).

2. Do zakresu działania komórek wynalazczości należą również sprawy niepracownicznych wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień, które komórka wynalazczości załatwia w uzgodnieniu z kierownikiem zakładu pracy. Przepisy ust. 1 pkt 3—6 stosuje się odpowiednio.

§ 6. Do zakresu działania komórek wynalazczości w centralnych zarządach należy:

- 1) kierowanie działalnością komórek wynalazczości w zakładach pracy i koordynowanie tej działalności, planowe opracowywanie i aktualizowanie tematów wynalazczości pracowniczey dla poszczególnych zakładów lub zespołów zakładów, organizowanie konkursów na rozwiązanie ważniejszych zadań z zakresu wynalazczości pracowniczey, organizowanie wystaw, narad, wymiany doświadczeń, odczytów itp.;
- 2) prowadzenie akcji rozpowszechniania w podległych zakładach pracy wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień, które przyjęto do wykorzystania;
- 3) przeprowadzanie analizy sprawozdań przesyłanych przez podległe zakłady pracy i opracowywanie sprawozdawczości dla departamentu techniki i ministra;
- 4) zawiadamianie departamentu techniki o ważnych dla gospodarki narodowej wynalazkach, udoskonaleniach technicznych i usprawnieniach, które przyjęte zostały do wykorzystania w podległych zakładach pracy, i stawianie wniosków co do realizacji tych wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień;
- 5) wykonywanie innych zadań zleconych przez ministra.

§ 7. Do zakresu działania komórek wynalazczości w departamentach techniki należy:

- 1) koordynowanie działalności komórek wynalazczości w centralnych zarządach i w zakładach pracy;
- 2) prowadzenie akcji rozpowszechniania wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień;
- 3) przeprowadzanie analizy sprawozdawczości nadesłanej przez centralne zarządy i przedkładanie wniosków Departamentowi Techniki PKPG;
- 4) prowadzenie stałej ewidencji wynalazków i udoskonalień technicznych ważnych dla poszczególnych gałęzi gospodarki narodowej i podawanie ich do wiadomości Departamentu Techniki PKPG;

- 5) udzielanie wytycznych co do realizacji ważnych dla gospodarki narodowej wynalazków, udoskonaleń technicznych i usprawnień;
- 6) wykonywanie innych zadań zleconych przez ministra.

§ 8. Właściwi ministrowie w ciągu 60 dni od daty wejścia w życie niniejszego zarządzenia:

- 1) określają, jakie zakłady pracy należy uważać za małe w rozumieniu § 3 pkt 1 lit. a), i zarządzają zorganizowanie w podległych im zakładach pracy, centralnych zarządach i departamentach techniki komórek wynalazczości według podanych wyżej zasad;
- 2) określają szczegółowo w porozumieniu z PKPG (Departament Techniki) zadania i zakres działania komórek wynalazczości w centralnych zarządach i w departamentach techniki;
- 3) ustalają w porozumieniu z PKPG i Państwową Komisją Etatów ilość etatów potrzebnych dla zapewnienia sprawnego funkcjonowania powołanych niniejszym zarządzeniem komórek wynalazczości;
- 4) powołują komórki wynalazczości w podległych im instytucjach naukowo-badawczych, biurach konstrukcyjnych, biurach projektów, centralnych laboratoriach itp. oraz określają zakres ich działania i tryb postępowania.

D Z I A Ł III.

Zgłaszanie pracowniczych wynalazków, udoskonaleń technicznych i usprawnień.

§ 9. 1. Pracownik, który dokonał pracowniczego wynalazku, udoskonalenia technicznego lub usprawnienia, jest obowiązany zgłosić je niezwłocznie w komórce wynalazczości zakładu pracy, w którym jest zatrudniony.

2. Pracownik, który w ciągu trzech tygodni nie dopełni obowiązku przewidzianego w ust. 1, traci prawo do wynagrodzenia przysługującego mu za dokonanie tego wynalazku, udoskonalenia technicznego lub usprawnienia.

§ 10. 1. Jeżeli zgłoszony projekt nie wchodzi w zakres przedmiotu działalności zakładu pracy, w którym dokonano zgłoszenia, kierownictwo zakładu przesyła projekt do centralnego zarządu, któremu podlega zakład pracy. Centralny zarząd skierowuje projekt bądź do innego podległego sobie zakładu pracy, bądź też — jeżeli projekt wchodzi w zakres przedmiotu działalności innego centralnego zarządu — skierowuje go do centralnego zarządu właściwego ze względu na przedmiot projektu.

2. O projektach noszących cechy wynalazku centralny zarząd właściwy ze względu na przedmiot projektu zawiadamia właściwy departament techniki.

3. Przesłanie projektu i uzgodnienie w myśl ust. 1 i 2 powinno nastąpić bez zwłoki.

4. W przypadku przesłania projektu przez centralny zarząd do zakładu pracy właściwego ze względu na przedmiot projektu (ust. 1) i zrealizowania go w tym zakładzie wypłaty wynagrodzenia dokonuje zakład pracy realizujący projekt, przesyłając należne twórcy wynagrodzenie do zakładu pracy, w którym twórca jest zatrudniony.

§ 11. 1. Zgłoszenia pracowniczego wynalazku, udoskonalenia technicznego lub usprawnienia dokonuje twórca na formularzu, dostarczonym mu przez zakład pracy.

2. Właściwi ministrowie zarządzają opracowanie przez podległe im ministerstwa wzorów znormalizowanych formularzy do zgłaszania pracowniczych wynalazków, udoskonaleń technicznych i usprawnień oraz wytycznych co do zakresu dokumentacji technicznej, koniecznej do oceniania, stosowania i rozpowszechniania tych wynalazków, udoskonaleń technicznych i usprawnień. Wymienione wzory formularzy i wytyczne zostaną uzgodnione z PKPG (Departament Techniki) i wydane w ciągu 60 dni od daty wejścia w życie niniejszego zarządzenia.

§ 12. 1. Znormalizowane formularze powinny zawierać rubryki, uwzględniające co najmniej:

- 1) imię i nazwisko, rok urodzenia i miejsce zamieszkania zgłaszającego;
- 2) zawód zgłaszającego;
- 3) stanowisko zgłaszającego w zakładzie pracy;
- 4) opis wynalazku, udoskonalenia technicznego lub usprawnienia, który powinien ściśle określać pod względem technicznym przedmiot zgłoszenia;
- 5) przewidywane przez zgłaszającego korzyści, jakie wynikną z zastosowania projektu;
- 6) datę zgłoszenia projektu, podpis zgłaszającego i przyjmującego zgłoszenie.

2. Jeżeli projekt został zgłoszony przez grupę osób, należy podać w pkt 1, 2 i 3 dane dotyczące wszystkich zgłaszających oraz określić w zgłoszeniu procentowy udział każdego ze zgłaszających w wynagrodzeniu, które ewentualnie zostanie za projekt wypłacone.

§ 13. 1. W wytycznych co do zakresu dokumentacji technicznej (§ 11 ust. 2) należy przewidzieć konieczność sporządzenia co najmniej:

- 1) karty ewidencyjnej projektu;
- 2) opisu projektu;
- 3) rysunków, szkiców lub fotografii, jeżeli są niezbędne do zrozumienia projektu;
- 4) receptury;
- 5) arkusza obliczenia oszczędności.

2. Opis powinien być jasny i dokładny, aby fachowiec mógł według niego zastosować wynalazek, udoskonalenie techniczne lub usprawnienie. W opisie należy unikać określeń i nazw, używanych tylko w danym zakładzie pracy, należy natomiast stosować ogólnie przyjętą polską terminologię i słownictwo techniczne.

3. Opis powinien zawierać:

- 1) przedstawienie stanu dotychczasowego;
- 2) wykazanie zmian, jakie wprowadza wynalazek, udoskonalenie techniczne lub usprawnienie;
- 3) przedstawienie istoty wynalazku, udoskonalenia technicznego lub usprawnienia;
- 4) szkice schematyczne, wyjaśniające opis.

§ 14. 1. Jeżeli zgłaszający nie jest w możności sam opracować opisu technicznego, rysunku, szkicu albo nie jest w możności sam wykonać elementów koniecznych do realizacji zgłoszonego projektu, przysługuje mu prawo zwrócenia się o pomoc techniczną do zakładu pracy, w którym jest zatrudniony.

2. Za pomoc techniczną uważa się:

- 1) pomoc przy teoretycznym opracowaniu projektu wraz z odpowiednimi szkicami, jeśli to jest potrzebne;
- 2) pomoc przy sporządzaniu rysunków technicznych, przy przeprowadzaniu prób i badań oraz przy produkcji doświadczalnej, w której projekt ma być zastosowany.

3. Zgłaszający zwraca się o pomoc techniczną do

komórki wynalazczości, która obowiązana jest niezwłocznie wystąpić do kierownictwa zakładu pracy o udzielenie potrzebnej pomocy.

§ 15. 1. Kierownictwo zakładu pracy jest obowiązane do udzielenia twórcy pracowniczego wynalazku, udoskonalenia technicznego lub usprawnienia pomocy technicznej, potrzebnej przy opracowaniu projektu. Udzielenie pomocy następuje na podstawie pisemnego zlecenia kierownika zakładu pracy.

2. Jeżeli zakład pracy nie jest w możności udzielić twórcy pracowniczego wynalazku, udoskonalenia technicznego lub usprawnienia pomocy technicznej we własnym zakresie, kierownictwo zakładu zwraca się do jednostki bezpośrednio nadrzędnej o wskazanie innego zakładu pracy bądź instytutu naukowo-badawczego, wyższej uczelni lub innej instytucji, która może udzielić potrzebnej pomocy.

3. Wskazany w tym trybie zakład pracy, instytut lub instytucja obowiązana jest do udzielenia potrzebnej pomocy technicznej.

§ 16. Zgłaszający może załączyć do zgłoszenia rysunki wykonawcze, model, opis procesu technologicznego itp. albo wskazać wykonany przez siebie przedmiot lub wyniki pracy.

D Z I A Ł IV.

Organy właściwe do oceniania pracowniczych wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień i do rozstrzygnięcia sporów o wysokość wynagrodzenia za te wynalazki, udoskonalenia techniczne i usprawnienia.

§ 17. 1. Organami właściwymi do oceniania pracowniczych wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień są komisje wynalazczości w zakładach pracy.

2. Organami właściwymi do:

- 1) sprawdzania prawidłowości uchwał komisji wynalazczości, przesyłanych do zatwierdzenia dyrektorowi centralnego zarządu;
- 2) przedkładania ministrowi wniosków o podwyższenie wynagrodzenia za projekty, o których mowa w §§ 10 i 11 przepisów o wynagradzaniu wynalazczości pracowniczey, oraz ustalania wysokości wynagrodzenia i terminów wypłat za projekty, o których mowa w § 13 powołanych przepisów;
- 3) rozstrzygnięcia sporów o wysokość wynagrodzenia za pracownicze wynalazki, udoskonalenia techniczne i usprawnienia

— są centralne komisje wynalazczości w centralnych zarządach.

3. Ilekroć w dalszym ciągu zarządzenia użyto skrótu „komisja“ lub „komisje“, należy rozumieć, że przepis, w którym użyto skrótu, odnosi się zarówno do komisji wynalazczości jak i do centralnych komisji wynalazczości.

§ 18. W odniesieniu do małych zakładów pracy, w których utworzenie komisji wynalazczości nie byłoby celowe, właściwy minister może:

- 1) zarządzić utworzenie komisji wynalazczości wspólnej dla grupy zakładów pracy, określając jej skład, wytyczne działalności i tryb zgłaszania pracowniczych wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień;
- 2) przekazać wyznaczonej przez siebie komisji wynalazczości ocenianie pracowniczych wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień zgłoszonych przez pracowników zakładów pracy, w których

utworzenie komisji wynalazczości nie jest celowe.

§ 19. 1. W skład komisji wynalazczości i centralnych komisji wynalazczości wchodzi:

- 1) przewodniczący,
  - 2) zastępca przewodniczącego;
  - 3) sekretarz;
- oraz jako stali członkowie:
- 4) przedstawiciel podstawowej organizacji partyjnej PZPR;
  - 5) przedstawiciel rady zakładowej (związku zawodowego);
  - 6) przedstawiciel służby finansowo-księgowej zakładu pracy (centralnego zarządu);
  - 7) przedstawiciel służby techniczno-produkcyjnej zakładu pracy (centralnego zarządu).

2. W skład komisji wynalazczości w zakładach pracy, w których istnieją kluby techniki i racjonalizacji, wchodzi przedstawiciel techniczny kierownictwa zakładu pracy w tym klubie.

§ 20. 1. Funkcję przewodniczącego komisji wynalazczości pełni pierwszy zastępca dyrektora do spraw technicznych.

2. Przewodniczącego centralnej komisji wynalazczości powołuje właściwy minister na wniosek dyrektora centralnego zarządu. Funkcję tę należy powierzać kierownikowi technicznemu centralnego zarządu, w którym działa centralna komisja, lub jego zastępcy.

3. Przewodniczący komisji wynalazczości i centralnych komisji wynalazczości wyznaczają swych zastępców spośród członków tych komisji; na zastępców należy wyznaczać wysokokwalifikowanych fachowców w zakładzie pracy (centralnym zarządzie).

§ 21. Funkcję sekretarza komisji i centralnych komisji wynalazczości pełnią kierownicy komórek wynalazczości w zakładach pracy i w centralnych zarządach.

§ 22. Przedstawiciele służb finansowo-księgowych i techniczno-produkcyjnych (§ 19 ust. 1 pkt 6 i 7) wyznacza kierownik jednostki, w której działa komisja, spośród stałych pracowników odpowiednich komórek organizacyjnych tej jednostki.

§ 23. Czynności biurowe i kancelaryjne komisji ułatwiają pracownicy jednostki, w której działa komisja, wyznaczeni przez kierownika tej jednostki.

§ 24. 1. W posiedzeniach komisji wynalazczości udział twórcy lub twórców rozpatrywanego projektu jest obowiązkowy. Na posiedzenia centralnej komisji wynalazczości należy wzywać twórcę lub twórców rozpatrywanego projektu w razie potrzeby.

2. W posiedzeniach komisji mogą brać udział z prawem zabierania głosu, ale bez prawa głosowania, przedstawiciele klubu techniki i racjonalizacji delegowani przez zarząd klubu.

3. W posiedzeniach komisji biorą udział zaproszeni w miarę potrzeby rzeczoznawcy.

§ 25. 1. Posiedzenie komisji zwołuje przewodniczący w miarę potrzeby, z zachowaniem przepisów § 34 ust. 3.

2. Dla ważności uchwał potrzebna jest obecność przynajmniej połowy członków, w tym przewodniczącego lub jego zastępcy i sekretarza.

3. Uchwały komisji zapadają zwykłą większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

4. Z przebiegu posiedzeń spisuje się protokoły, które podpisują przewodniczący, sekretarz i obecni na posiedzeniu członkowie komisji.

§ 26. Do zakresu działania komisji wynalazczości należą:

- 1) ocenianie pracowniczych wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień i określanie wysokości wynagrodzenia za te wynalazki, udoskonalenia techniczne i usprawnienia (§§ 35 i 36);
- 2) ocenianie projektów i prac zgłoszonych na konkursy wynalazczości organizowane przez kierownictwo zakładu pracy i klub techniki i racjonalizacji.

§ 27. Do zakresu działania centralnej komisji wynalazczości należą:

- 1) sprawdzanie prawidłowości uchwał komisji wynalazczości, przesłanych do zatwierdzenia dyrektorowi centralnego zarządu, i stawianie wniosków co do zatwierdzenia tych uchwał przez dyrektora centralnego zarządu lub ministra (§ 48 ust. 1);
- 2) przedkładanie ministrowi wniosków o podwyższenie wynagrodzenia za projekty, o których mowa w §§ 10 i 11 przepisów o wynagradzaniu wynalazczości pracowniczej, oraz ustalanie wysokości wynagrodzenia i terminów wypłat za projekty, o których mowa w § 13 powołanych przepisów, i przedkładanie ministrowi wniosków o zatwierdzenie tych ustaleń;
- 3) rozpatrywanie odwołań od uchwał komisji wynalazczości i rozstrzyganie sporów o wysokość wynagrodzenia za pracownicze wynalazki, udoskonalenia techniczne i usprawnienia (§ 57 i nast.).

§ 28. 1. Do rozpatrzenia i ocenienia pracowniczego wynalazku, udoskonalenia technicznego lub usprawnienia dokonanego przez kierownika zakładu pracy, jego zastępcę, kierownika komórki wynalazczości lub członka komisji wynalazczości właściwa jest komisja wynalazczości w zakładzie pracy, w którym twórca jest zatrudniony. W tym przypadku twórca wyłącza się jako członek komisji.

2. Do rozpatrzenia i ocenienia pracowniczego wynalazku, udoskonalenia technicznego lub usprawnienia dokonanego przez dyrektora centralnego zarządu, jego zastępcę, kierownika komórki wynalazczości, przez członka centralnej komisji wynalazczości lub przez innych pracowników centralnego zarządu właściwa jest komisja wynalazczości w zakładzie pracy, właściwym ze względu na przedmiot projektu. Przepisy działu III o zgłaszaniu pracowniczych wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień stosuje się odpowiednio.

3. Przepisy ust. 1 i 2 mają również zastosowanie w przypadku zgłoszenia projektu opracowanego przez osobę wymienioną w ust. 1 i 2 wspólnie z inną osobą lub innymi osobami.

§ 29. 1. Członkowie komisji powinni obowiązki swoje wypełniać gorliwie i sumiennie i zachować w tajemnicy sprawy, o których powzięli wiadomość w związku z uczestniczeniem w komisji.

2. Członek komisji powinien zgłosić swoje wyłączenie w sprawie, w której pozostaje z twórcą w tego rodzaju stosunkach osobistych, że mogłaby powstać uzasadniona wątpliwość co do jego bezstronności. O wyłączeniu członka rozstrzyga przewodniczący komisji.

§ 30. Za udział w posiedzeniach komisji członkowie komisji otrzymywać będą wynagrodzenie w wysokości zł 22,50, a przewodniczący komisji w wysokości zł 30. Protokolanci i rzeczoznawcy otrzymują wynagrodzenie tak jak członkowie komisji.

§ 31. 1. Za wadliwą ocenę projektu członkowie komisji ponoszą odpowiedzialność służbową i dyscyplinarną.

2. Jeżeli wadliwa ocena, krzywdząca twórcę lub wyrządzająca szkodę gospodarce narodowej, jest następstwem złej woli lub rażącego niedbalstwa oraz w przypadku świadomego wprowadzenia kierownictwa zakładu pracy w błąd z chęcią zysku lub w porozumieniu z zainteresowanymi osobami, członkowie komisji ponoszą odpowiedzialność materialną i karną w ramach obowiązujących przepisów.

§ 32. 1. Właściwi ministrowie zarządzają zorganizowanie w ramach podległych im resortów w ciągu 60 dni od daty wejścia w życie niniejszego zarządzenia komisji wynalazczości i centralnych komisji wynalazczości według podanych wyżej zasad i określają, jakie przedsiębiorstwa należy uważać za małe w rozumieniu § 18.

2. Właściwi ministrowie zarządzają opracowanie przez podległe im ministerstwa instrukcji określającej tryb wewnętrznego postępowania komisji wynalazczości i centralnych komisji wynalazczości w ramach poszczególnych resortów. Instrukcje te uzgodnione zostaną z PKPG (Departament Techniki) w ciągu 30 dni od daty wejścia w życie niniejszego zarządzenia.

D Z I A Ł V.

Tryb postępowania.

R o z d z i a ł I.

Ocenianie pracowniczych wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień.

§ 33. 1. Po zgłoszeniu projektu przez twórcę w komórce wynalazczości (§ 9 ust. 1) kierownik komórki sprawdza, czy formularz zgłoszenia projektu został należycie wypełniony i czy załączona dokumentacja sporządzona została zgodnie z wytycznymi co do zakresu sporządzania dokumentacji technicznej (§ 11 ust. 2 i § 13) i wydaje twórcy stwierdzenie zgłoszenia projektu, a następnie podejmuje czynności mające na celu przygotowanie projektu do rozpatrzenia przez komisję wynalazczości. W szczególności kierownik komórki wynalazczości zasięga opinii zastępcy dyrektora do spraw technicznych i opinii wybitnych fachowców w zakładzie pracy co do wartości technicznej i przydatności projektu, możliwości i celowości zastosowania projektu w zakładzie pracy i w produkcji oraz przewidywanych korzyści i oszczędności, jakie przyniesie zastosowanie projektu.

2. Po uzyskaniu potrzebnych opinii i materiałów kierownik komórki wynalazczości zwraca się do komórki finansowej zakładu pracy o dokonanie obliczenia oszczędności, jaka przewidywana jest w pierwszych 12 miesiącach zastosowania projektu w zakładzie pracy; kierownik komórki wynalazczości jest obowiązany ustalić i przedłożyć komórce finansowej niezbędne elementy do dokonania obliczenia przewidzianej oszczędności. Komórka finansowa jest obowiązana dokonać obliczenia bez zwłoki, aby mógł być zachowany termin przewidziany w § 34 ust. 2. Arkusz obliczenia oszczędności podpisuje główny (starszy) księgowy, stwierdzając prawidłowość dokonania obliczenia.

3. Jeżeli załączona dokumentacja techniczna wymaga uzupełnienia lub opracowania, którego twórca sam nie jest w stanie wykonać, kierownik komórki wy-

nalazczości zwraca się do kierownika zakładu pracy o udzielenie twórcy potrzebnej pomocy technicznej (§§ 14 i 15).

4. Kierownik komórki wynalazczości jest obowiązany dołożyć staranności przy wykonywaniu czynności przygotowawczych przed złożeniem projektu pod obrady komisji wynalazczości tak, aby do rozpatrzenia przez komisję składane były projekty całkowicie opracowane wraz z potrzebną dokumentacją techniczną.

§ 34. 1. Po dokonaniu przez komórkę finansową zakładu pracy obliczenia przewidzianej oszczędności i po uzupełnieniu w miarę potrzeby dokumentacji technicznej kierownik komórki wynalazczości zwraca się do przewodniczącego komisji wynalazczości o wyznaczenie terminu posiedzenia komisji, na którym projekt ma być rozpatrzony.

2. Kierownik komórki wynalazczości jest obowiązany do przedłożenia projektu pod obrady komisji wynalazczości w ciągu 14 dni od daty zgłoszenia projektu przez twórcę. Przedłużenie tego terminu jest dopuszczalne jedynie za zgodą kierownika zakładu pracy, w przypadkach konieczności uzupełnienia lub opracowania dokumentacji technicznej.

3. Posiedzenie komisji wynalazczości powinno odbyć się nie później niż w ciągu 7 dni od daty przedłożenia projektu przewodniczącemu komisji przez kierownika komórki wynalazczości (ust. 1). O terminie posiedzenia przewodniczący komisji wynalazczości zawiadamia niezwłocznie członków komisji wynalazczości, zarząd klubu techniki i racjonalizacji, twórcę lub twórców projektu oraz rzeczoznawcę lub rzeczoznawców — jeżeli zachodzi potrzeba korzystania z ich usług.

4. Instrukcje wewnętrznego postępowania komisji wynalazczości (§ 32 ust. 2) określają, jaka ilość projektów powinna być rozpatrzona na jednym posiedzeniu komisji.

§ 35. Komisja wynalazczości oceniając projekt bada:

- 1) czy w rozumieniu art. 1 pkt 1, 2 i 3 dekretu zgłoszony projekt jest usprawnieniem, czy też posiada cechy udoskonalenia technicznego lub wynalazku;
- 2) czy zgłoszony projekt jest nowym w rozumieniu art. 2 dekretu, a w odniesieniu do projektów posiadających cechy wynalazku — czy nie został ogłoszony przez Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej w opisach patentowych;
- 3) jaka jest wartość techniczna i przydatność projektu oraz możliwość i celowość zastosowania go w zakładzie pracy i w produkcji — biorąc pod uwagę przewidywane korzyści i oszczędności, jakie przyniesie zastosowanie projektu;
- 4) czy podana przez komórkę finansową kwota oszczędności została obliczona zgodnie z przepisami wydanymi w tej materii dla danej gałęzi produkcji.

§ 36. 1. Po rozpatrzeniu projektu komisja wynalazczości podejmuje uchwałę:

- 1) o przyjęciu projektu, po stwierdzeniu, że projekt ten odpowiada warunkom, przewidzianym w § 35 pkt 1 i 2, że jest on wartościowy pod względem technicznym oraz że celowe jest zastosowanie go w produkcji (§ 35 pkt 3);
- 2) o odrzuceniu projektu, jeżeli stwierdzi, że nie odpowiada on wymaganiom określonym w pkt 1 niniejszego ustępu.

2. W uzasadnionych przypadkach, jeżeli zachodzi konieczność przeprowadzenia dodatkowych prób, ko-

misja wynalazczości może powziąć uchwałę o konieczności przeprowadzenia tych prób.

§ 37. 1. W przypadku powzięcia przez komisję wynalazczości uchwały o konieczności przeprowadzenia dodatkowych prób (§ 36 ust. 2), zastępca dyrektora do spraw technicznych w zakładzie pracy obowiązany jest niezwłocznie po zawiadomieniu go o uchwale komisji wynalazczości zlecić komórce wynalazczości opracowanie planu przeprowadzenia prób oraz zapewnić udział twórcy projektu przy ich przeprowadzaniu, a komórka planowania zakładu pracy jest obowiązana włączyć ten plan do miesięcznych planów pracy komórek przeprowadzających próby.

2. Plan przeprowadzenia prób powinien przewidywać:

- 1) przygotowanie dokumentacji;
- 2) przygotowanie potrzebnych materiałów;
- 3) określenie i zapewnienie potrzebnych środków finansowych;
- 4) ustalenie komórek przeprowadzających próby;
- 5) czas trwania prób;
- 6) osobę lub osoby kierujące pracą przy przeprowadzaniu prób oraz opracowujące sprawozdanie z osiągniętych wyników.

3. Po przeprowadzeniu prób kierownik komórki wynalazczości ponownie przedkłada projekt do oceny komisji wynalazczości, która po ponownym rozpatrzeniu projektu podejmuje uchwałę o jego przyjęciu lub odrzuceniu.

4. Jeżeli komisja wynalazczości stwierdzi, że zgłoszony projekt posiada cechy, o których mowa w §§ 10, 11 i 13 przepisów o wynagradzaniu wynalazczości pracowniczey, przesyła projekt do centralnej komisji wynalazczości.

§ 38. Komisja wynalazczości podejmując uchwały o przyjęciu lub odrzuceniu projektu przechowuje jeden komplet dokumentacji i oryginał uchwały opatrzony podpisami członków komisji.

R o z d z i a ł II.

Przyjęcie do wykorzystania pracowniczego wynalazku, udoskonalenia technicznego lub usprawnienia i sporządzenie oraz zatwierdzenie planu wykorzystania projektu.

§ 39. 1. Po powzięciu przez komisję wynalazczości uchwały o przyjęciu projektu przewodniczący komisji zawiadamia niezwłocznie o uchwale kierownika zakładu pracy, który w oparciu o tę uchwałę wydaje decyzję o przyjęciu do wykorzystania pracowniczego wynalazku, udoskonalenia technicznego lub usprawnienia.

2. Przez przyjęcie do wykorzystania należy rozumieć decyzję o przystąpieniu do realizacji pracowniczego wynalazku, udoskonalenia technicznego lub usprawnienia i o zastosowaniu go w produkcji.

§ 40. W odniesieniu do projektów, określonych w §§ 10, 11 i 13 przepisów o wynagradzaniu wynalazczości pracowniczey, jak również w przypadkach, kiedy koszty realizacji przewidyuje się na kwotę wyższą niż 30.000 zł, realizacja projektu może nastąpić po uprzednim uzyskaniu zgody właściwego centralnego zarządu.

§ 41. 1. Realizacja i zastosowanie projektu w produkcji następuje w zasadzie w zakładzie pracy, którego kierownik wydał decyzję o przyjęciu projektu do wykorzystania.

2. Centralny zarząd może wskazać inny zakład lub zakłady pracy, w których ma nastąpić realizacja i zastosowanie projektu w produkcji.

§ 42. W celu zapewnienia planowej i terminowej realizacji i zastosowania w produkcji wynalazku, udoskonalenia technicznego lub usprawnienia zastępca dyrektora do spraw technicznych jest obowiązany w porozumieniu z właściwymi komórkami organizacyjnymi zakładu pracy niezwłocznie po przyjęciu projektu do wykorzystania sporządzić plan wykorzystania projektu.

§ 43. 1. Plan wykorzystania projektu powinien być opracowany w oparciu o plan techniczno-przemysłowo-finansowy zakładu pracy na dany rok kalendarzowy, przy uwzględnieniu charakteru projektu i specyfiki procesu produkcyjnego.

2. Plan wykorzystania projektu, tj. wprowadzenia go w życie, powinien przewidywać środki potrzebne dla jego realizacji, a przede wszystkim:

- 1) przygotowanie dokumentacji technicznej potrzebnej do realizacji projektu i zastosowania go w produkcji, jak rysunki warsztatowe, opis technologiczny itp.;
- 2) przygotowanie materiałów, surowców itp., potrzebnych do produkcji, w której projekt znajdzie zastosowanie;
- 3) przeszkolenie potrzebnego personelu (załogi robotniczej, techników i inżynierów);
- 4) określenie rozmiarów bądź cyklu produkcji uwzględniającej zastosowanie projektu;
- 5) zapewnienie środków finansowych potrzebnych do realizacji projektu i wprowadzenia go do produkcji;
- 6) datę rozpoczęcia produkcji;
- 7) komórki organizacyjne odpowiedzialne za realizację poszczególnych części planu w ustalonych terminach.

3. Plan wykorzystania projektu może zawierać inne pozycje w zależności od charakteru i specyfiki projektu i procesu produkcyjnego.

§ 44. Plan wykorzystania projektu podlega zatwierdzeniu przez kierownika zakładu pracy, a w odniesieniu do projektów określonych w §§ 10, 11 i 13 przepisów o wynagradzaniu wynalazczości pracowniczey oraz w przypadkach, kiedy koszty realizacji mają wynosić kwotę wyższą niż 30.000 zł — przez właściwy centralny zarząd.

§ 45. Po sporządzeniu planu wykorzystania projektu i zatwierdzeniu go przez kierownika zakładu pracy komórka planowania na polecenie kierownika zakładu pracy jest obowiązana włączyć plan wykorzystania projektu do ogólnego planu techniczno-przemysłowo-finansowego zakładu pracy oraz do miesięcznych planów pracy.

§ 46. Kierownictwo zakładu pracy zapewni twórcom bezpośredni udział w pracach nad realizacją projektu.

§ 47. 1. Jeżeli realizacja i wykorzystanie projektu następuje w zakładzie pracy, w którym zatrudniony jest twórca, może on być w koniecznych przypadkach zwalniany od swych zasadniczych zajęć do prac nad realizacją projektu, z zachowaniem wynagrodzenia w wysokości średniego zarobku z ostatnich trzech miesięcy.

2. Jeżeli realizacja i wykorzystanie projektu następuje w innym zakładzie pracy, twórca może być w razie potrzeby delegowany do prac nad realizacją projektu. W okresie trwania delegacji wynagrodzenie wypłaca twórce macierzysty zakład pracy w wysokości średniego zarobku z ostatnich trzech miesięcy.

3. Jeżeli twórca nie ma stałego zatrudnienia, wynagrodzenie za pracę nad realizacją projektu ustala się i wypłaca na podstawie umowy.

R o z d z i a ł III.

Zatwierdzanie uchwał komisji wynalazczości.

§ 48. 1. Uchwały komisji wynalazczości o przyjęciu projektu podlegają zatwierdzeniu w następującym trybie:

- 1) komisja wynalazczości po powzięciu uchwały o przyjęciu projektu przedkłada uchwałę do zatwierdzenia kierownikowi zakładu pracy, jeżeli wysokość przyznanego wynagrodzenia nie przekracza kwoty 5.000 zł, a w odniesieniu do projektów, za które wynagrodzenie określa się szacunkowo (§ 12 przepisów o wynagrodzeniu wynalazczości pracowniczey) — kwoty 2.000 zł. Jeżeli wysokość wynagrodzenia przekracza wymienione kwoty, komisja wynalazczości przesyła akta sprawy wraz ze swoją uchwałą do centralnej komisji wynalazczości;
- 2) centralna komisja wynalazczości, po sprawdzeniu prawidłowości nadesłanej uchwały i dokonanego obliczenia wynagrodzenia, przedkłada uchwałę do zatwierdzenia dyrektorowi centralnego zarządu, jeżeli wysokość przyznanego wynagrodzenia wynosi od 5.000 zł do 10.000 zł, a w odniesieniu do projektów, za które wynagrodzenie określa się szacunkowo — od 2.000 zł do 5.000 zł. Jeżeli wysokość wynagrodzenia przewyższa kwotę 10.000 zł, a w odniesieniu do projektów, za które wynagrodzenie określa się szacunkowo — kwotę 5.000 zł, centralna komisja wynalazczości przedkłada uchwałę za pośrednictwem departamentu techniki (wydziału wynalazczości) do zatwierdzenia ministrowi. Departament techniki (wydział wynalazczości) przedkłada ministrowi uchwałę wraz ze swoim wnioskiem w ciągu 7 dni od daty otrzymania akt sprawy.

2. W odniesieniu do projektu, zgłoszonego przez kierownika zakładu pracy, uprawnienia jego, przewidziane w ust. 1 pkt 1, przysługują dyrektorowi centralnego zarządu. W odniesieniu do projektu, zgłoszonego przez dyrektora centralnego zarządu, uprawnienia jego, przewidziane w ust. 1 pkt 2, przysługują właściwemu ministrowi.

3. Przepisy ust. 2 mają również zastosowanie w przypadku zgłoszenia projektu opracowanego przez kierownika zakładu pracy lub dyrektora centralnego zarządu wspólnie z inną osobą lub innymi osobami.

§ 49. 1. Terminy zatwierdzenia uchwały w trybie przewidzianym w § 48 wynoszą:

- 1) przez kierownika zakładu pracy — 2 dni;
- 2) przez dyrektora centralnego zarządu — 3 dni;
- 3) przez ministra — 7 dni

od daty otrzymania akt sprawy.

2. Termin rozpatrzenia sprawy przez centralną komisję wynalazczości w trybie przewidzianym w § 48 ust. 1 pkt 2 wynosi 7 dni od daty otrzymania akt sprawy.

3. Instrukcje wewnętrznego postępowania centralnej komisji wynalazczości (§ 32 ust. 2) określają, jaka ilość spraw powinna być rozpatrzona na jednym posiedzeniu komisji.

§ 50. 1. W odniesieniu do projektów, o których mowa w §§ 10 i 11 przepisów o wynagradzaniu wynalazczości pracowniczey, centralna komisja wynalazczości przedkłada ministrowi wniosek o podwyższenie wynagrodzenia. Wniosek powinien zawierać proponowaną wysokość podwyżki oraz szczegółowe uzasadnienie.

2. W odniesieniu do projektów, o których mowa w § 13 przepisów o wynagradzaniu wynalazczości pra-

cowniczej, centralna komisja ustala wysokość wynagrodzenia i terminy wypłat, przedkładając stosowny wniosek wraz z uzasadnieniem do zatwierdzenia ministrowi.

§ 51. 1. O zatwierdzeniu uchwały komisji wynalazczości w trybie przewidzianym w § 48 kierownik jednostki, który wydał decyzję zatwierdzającą, zawiadamia niezwłocznie:

- 1) kierownika i komisję wynalazczości zakładu pracy, w którym twórca jest zatrudniony i w którym projekt został przyjęty do wykorzystania;
- 2) jeżeli realizacja i zastosowanie projektu w produkcji nastąpiły w zakładzie pracy innym, niż wymieniony w pkt 1 — kierownika tego zakładu.

2. Komórka wynalazczości zakładu pracy, w którym twórca jest zatrudniony, zawiadamia go niezwłocznie o zatwierdzeniu uchwały.

3. Wypłata wynagrodzenia twórcy następuje w terminach przewidzianych w przepisach o wynagradzaniu wynalazczości pracowniczej.

§ 52. Jeżeli przy rozpatrywaniu sprawy w trybie przewidzianym w § 48 właściwy organ stwierdzi nieprawidłowość nadesłanej uchwały lub dokonanego obliczenia wynagrodzenia, obowiązany jest dokonać stosownych poprawek, zawiadamiając o tym komisję wynalazczości, której uchwała zawiera nieprawidłowość. W uzasadnionych przypadkach właściwy organ może zwrócić projekt komisji wynalazczości, której uchwała zawiera nieprawidłowość, w celu ponownego rozpatrzenia sprawy; organ zwracający projekt wskazuje, na czym polega błąd w ocenie.

§ 53. Jeżeli przy rozpatrywaniu sprawy w trybie przewidzianym w § 48 właściwy organ stwierdzi, że projekt nie odpowiada warunkom przewidzianym w § 35 pkt 1 i 2, albo też, że błędnie oceniono wartość techniczną projektu lub celowość zastosowania go w zakładzie pracy i w produkcji (§ 35 pkt 3), wówczas organ ten podejmuje uchwałę lub wydaje decyzję o odrzuceniu projektu i zwraca akta sprawy komisji wynalazczości, która dokonała błędnej oceny, w celu powiadomienia twórcy o odrzuceniu projektu.

R o z d z i a ł I V.

Zgłaszanie pracowniczych wynalazków do opatentowania oraz pracowniczych udoskonaleń technicznych w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 54. 1. Kierownictwo uspołecznionego zakładu pracy, w którym zgłoszony został projekt noszący cechy wynalazku, jest obowiązane niezwłocznie po przyjęciu tego projektu uchwałą komisji wynalazczości działającej w zakładzie pracy dokonać zgłoszenia projektu w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej (który dalej nazywany będzie Urzędem Patentowym) w celu opatentowania jako wynalazek.

2. Zgłoszenia może dokonać zakład pracy posiadający osobowość prawną. Jeżeli zakład pracy, w którym zgłoszony został projekt noszący cechy wynalazku, nie posiada osobowości prawnej, zgłoszenia dokonuje nadrzędna jednostka posiadająca tę osobowość.

3. Koszty opatentowania pokrywa zakład pracy dokonujący zgłoszenia.

4. Jeżeli kierownictwo zakładu pracy, w którym został zgłoszony projekt noszący cechy wynalazku, uzna, że realizacja i zastosowanie w produkcji wynalazku nie może nastąpić w tym zakładzie pracy, stosuje się odpowiednio tryb postępowania przewidziany w § 10.

§ 55. 1. Kierownictwo uspołecznionego zakładu pracy, w którym zgłoszony został projekt noszący cechy udoskonalenia technicznego, jest obowiązane nie-

zwłocznie po przyjęciu tego projektu uchwałą komisji wynalazczości działającej w zakładzie pracy dokonać zgłoszenia projektu w Urzędzie Patentowym w celu uzyskania dla twórcy świadectwa o dokonaniu udoskonalenia technicznego.

2. W przypadku zgłoszenia projektu noszącego cechy udoskonalenia technicznego przez osoby wymienione w § 19 ust. 1 pkt 1 i 2 przepisów o wynagradzaniu wynalazczości pracowniczej, kierownictwo zakładu pracy przesyłając projekt do Urzędu Patentowego prosi równocześnie o stwierdzenie przez Urząd Patentowy, czy przesłany projekt posiada cechy oryginalności.

3. Urząd Patentowy jest obowiązany wydać świadectwo o dokonaniu udoskonalenia technicznego, a w przypadku przewidzianym w ust. 2 stwierdzić również, czy przesłany projekt posiada cechy oryginalności. Jeżeli Urząd Patentowy stwierdzi na podstawie posiadanych materiałów, że przesłany projekt nie jest udoskonaleniem technicznym albo — w przypadku przewidzianym w ust. 2 — że projekt będąc udoskonaleniem nie posiada cech oryginalności, przesyła uzasadnioną odmowę wydania świadectwa o dokonaniu udoskonalenia technicznego.

4. Urząd Patentowy jest obowiązany dokonać ustaleń, o których mowa w ust. 1 i 2, w ciągu 3 tygodni od daty otrzymania akt sprawy.

§ 56. 1. Do chwili wydania twórcy przez Urząd Patentowy świadectwa autorskiego lub świadectwa o dokonaniu udoskonalenia technicznego stosuje się co do wypłaty wynagrodzenia § 9 przepisów o wynagradzaniu wynalazczości pracowniczej.

2. W odniesieniu do osób, wymienionych w § 19 ust. 1 pkt 1 i 2 przepisów o wynagradzaniu wynalazczości pracowniczej, wypłata wynagrodzenia za dokonanie pracowniczego wynalazku i udoskonalenia technicznego może nastąpić po wydaniu twórcy świadectwa autorskiego lub świadectwa o dokonaniu udoskonalenia technicznego.

3. Przepis ust. 2 ma również zastosowanie w przypadku zgłoszenia projektu opracowanego przez osoby, wymienione w § 19 ust. 1 pkt 1 i 2 przepisów o wynagradzaniu wynalazczości pracowniczej, wspólnie z inną osobą lub innymi osobami.

R o z d z i a ł V.

Odwołania.

§ 57. Twórcy służy prawo odwołania się do centralnej komisji wynalazczości, zwanej dalej „komisją odwoławczą“:

- 1) od uchwały komisji wynalazczości o odrzuceniu projektu;
- 2) od zatwierdzonej przez kierownika zakładu pracy uchwały komisji wynalazczości o przyjęciu projektu, jeżeli twórca nie zgadza się na wysokość przyznanego wynagrodzenia.

§ 58. 1. Odwołanie składa twórca za pośrednictwem komisji wynalazczości, która powzięła zaskarżoną uchwałę, w terminie 14 dni od daty zawiadomienia go o odrzuceniu projektu lub o zatwierdzeniu wysokości wynagrodzenia, na które się nie zgadza.

2. Kopię odwołania twórca przesyła bezpośrednio do komisji odwoławczej.

3. Przewodniczący komisji odwoławczej może na wniosek twórcy przywrócić mu termin wniesienia odwołania, jeżeli uchybienie terminu nastąpiło bez winy twórcy. Wniosek o przywrócenie terminu może być zgłoszony do przewodniczącego komisji odwoławczej

najdalej w ciągu tygodnia od ustania przyczyny, która spowodowała uchybienie.

§ 59. Komisja wynalazczości, która powzięła zaskarżoną uchwałę, przesyła odwołanie wraz z aktami sprawy i swoimi wyjaśnieniami do komisji odwoławczej w terminie 7 dni od daty jego złożenia.

§ 60. 1. Komisja odwoławcza obowiązana jest rozpatrzyć odwołanie i wydać orzeczenie z uzasadnieniem w ciągu 14 dni od daty otrzymania akt sprawy.

2. Przedłużenie tego terminu jest dopuszczalne w przypadku konieczności uzyskania dodatkowych materiałów i wyjaśnień.

§ 61. 1. Komisja odwoławcza może przesłuchać twórcę, świadków i biegłych oraz wezwać ich do złożenia zeznań lub opinii na piśmie, uprzedzając ich zarazem o odpowiedzialności za fałszywe zeznanie. Komisja nie może od twórcy, świadków i biegłych odbierać przyrzeczenia ani stosować wobec nich środków przymusowych.

2. Do wykonania czynności, których komisja odwoławcza nie jest władna przedsięwziąć, stosuje się odpowiednio przepisy art. 61 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym.

§ 62. W postępowaniu przed komisją odwoławczą mają odpowiednie zastosowanie przepisy §§ 25, 29, 30 i 31.

§ 63. O wydanym orzeczeniu komisja odwoławcza zawiadamia niezwłocznie:

- 1) twórcę projektu, który złożył odwołanie;
- 2) komisję wynalazczości, która powzięła zaskarżoną uchwałę;
- 3) kierownika zakładu pracy, który zatwierdził zaskarżoną uchwałę;
- 4) kierownika zakładu pracy, w którym twórca jest zatrudniony i w którym projekt został przyjęty do wykorzystania;
- 5) jeżeli realizacja i zastosowanie projektu produkcji nastąpiły w zakładzie pracy innym, niż wymieniony w pkt 4 — kierownika tego zakładu.

§ 64. Orzeczenie komisji odwoławczej jest ostateczne.

§ 65. Właściwy minister może w drodze nadzoru uchylić orzeczenie komisji odwoławczej i bądź wydać decyzję ostateczną, bądź też przekazać sprawę centralnej komisji wynalazczości do ponownego rozpatrzenia, udzielając wskazówek co do sposobu jej załatwienia.

D Z I A Ł VI.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 66. 1. Pracownik, który przed wejściem w życie niniejszego zarządzenia dokonał pracowniczego wynalazku, udoskonalenia technicznego lub usprawnienia i nie zgłosił go właściwym organom lub władzom, obowiązany jest w terminie do dnia 31 października 1951 r. dokonać zgłoszenia tego wynalazku, udoskonalenia technicznego lub usprawnienia w trybie przewidzianym niniejszym zarządzeniem.

2. Pracownik, który nie dopełni obowiązku przewidzianego w ust. 1, traci prawo do wynagrodzenia przysługującego mu za dokonanie wynalazku, udoskonalenia technicznego lub usprawnienia.

§ 67. Dla resortów, w których powstanie konieczność dostosowania przepisów niniejszego zarządzenia do ich struktury i do organizacji podległych jednostek, właściwi ministrowie wydadzą za zgodą Przewodniczącego PKPG stosowne instrukcje.

§ 68. Przepisy niniejszego zarządzenia mają zastosowanie we wszelkich sprawach w zakresie unormowanym tym zarządzeniem, rozpoczętych na podstawie dotychczasowych przepisów, w których wynagrodzenie twórcy nie zostało wypłacone do dnia wejścia w życie zarządzenia.

§ 69. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie tracą moc dotychczasowe przepisy w zakresie unormowanym tym zarządzeniem.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr

870

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 29 czerwca 1951 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 24 lutego 1951 r. w sprawie obowiązku utrzymywania minimalnych zapasów (minimum asortymentowego) artykułów mydlarsko-tłuszczowych w uspołecznionych sklepach detalicznych.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1949 r. w sprawie zakresu działania Ministra Handlu Wewnętrznego (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 62) zarządza się, co następuje:

§ 1. W załączniku do zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 24 lutego 1951 r. w sprawie obowiązku utrzymywania minimalnych zapasów (minimum asortymentowego) artykułów mydlarsko-tłuszczowych w uspołecznionych sklepach detalicznych (Monitor Polski Nr A-40, poz. 508) wprowadza się następującą zmianę:

W pkt C zatytułowanym „Minimum asortymentowe artykułów mydlarsko-tłuszczowych dla Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska“ — I kategoria“ w poz. „mydło toaletowe“ w rubryce „ilość“ liczbę „600“ zastępuje się liczbą „60“ sztuk.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 24 lutego 1951 r.

Minister Handlu Wewnętrznego: w z. J. Kutin

871

ZARZĄDZENIE NACZELNEGO DYREKTORA GŁÓWNEGO URZĘDU KONTROLI PRASY, PUBLIKACYJ I WIDOWISK

z dnia 19 lipca 1951 r.

o pozbawieniu debitu komunikacyjnego.

Na podstawie § 2 pkt 1 lit. b) rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 maja 1949 r. w sprawie

organizacji i właściwości Głównego Urzędu Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk oraz urzędów podległych